

[Holstein.]

giver mig Anledning til at spørge, om den højtærede Udenrigsminister billiger den, nemlig den, at det er en handelspolitisk Sejr for Danmark, at det er en Lykke for os, at vi har omlagt vor Import fra Udlandet, saaledes at vi mere og mere nærmer os Forholdet 1 til 1 i Vareudvekslingen med England. Jeg tror, at netop dette Forhold er nationaløkonomisk foruroligende og skæbnesvangert, at vi ud over, hvad vi er forpligtet til efter den dansk-engelske Handelstraktat og Protokollen til denne Traktat, forøger vor Import af Industrivarer fra England ved Hjælp af Valutacentralens Attestsystem med det Formaal for Øje at nærme os til Balance i Handelen med England og gør dette paa Bekostning af Indførsel af Industrivarer fra Lande, der i mange Tilfælde kan levere Varer billigere og bedre til Danmark, end vi kan faa de tilsvarende Varer fra England. Mener man virkelig, at en saadan Handelspolitik's Fortsættelse er et nationaløkonomisk Gode, en nationaløkonomisk Fordel for Danmark? Jeg tror, at netop dette Forhold giver Anledning til stadig at rejse Spørgsmaalet: Agter man at fortsætte vor Handelspolitik med de to for dansk Landbrugseksport vigtigste Lande paa det Grundlag, som man ikke traktatretligt, men faktisk hidtil har ført Handelspolitikken med disse to Lande paa? Det vilde jeg gerne høre den højtærede Udenrigsministers Udtalelse om, for jo mere den Handelspolitik fortsættes over for England, desto vanskeligere bliver selvfølgelig Afsætningsforholdene for vore Varer i Tyskland.

Rager: Den ærede Forespørger, det ærede Medlem Hr. Prieme, finder det mærkværdigt, at jeg i denne Sag kunde være enig med Ministeren og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, idet det ærede Medlem Hr. Prieme mente, at jeg maatte være enig med ham i, at Loven skulde ske Fyldest, og det ærede Medlem kunde ikke se, at det var sket. Men jeg maa sige, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at Loven skal ske Fyldest, men paa det Punkt tror jeg ogsaa, jeg er enig med Handelsministeren og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, og jeg har selv givet Udtryk for det samme. Det forekommer mig, at Loven er sket Fyldest og i høj Grad i denne Tid yderligere sker Fyldest. Derfor finder jeg det ganske naturligt, at jeg har været enig med saavel Ministeren som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Naar man

mener, at Nedsættelsen af det foreslaaede Udvalg bestemt til at modtage disse Oplysninger skulde være særlig heldbringende, mangler jeg endnu Beviset derfor. At det f. Eks. skulde virke fremmende paa Eksporten at modtage Oplysninger om private Handelsaftaler i et Udvalg, er endnu i hvert Fald ikke hævdet, og det kan jeg heller ikke tro.

Jeg har et Par Bemærkninger at henvende til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som først vilde hævde, at ved en privat Vareudveksling, hvor et Parti Varer gaar den ene Vej og et andet Parti den anden Vej, kan man overhovedet ikke tale om nogen Beskyttelse for det ene Vareparti. Det ærede Medlem siger, at dette kan der slet ikke være Tale om. Nu glemmer det ærede Medlem vist, at Fremgangsmaaden normalt er den, at det ene Vareparti ikke direkte udveksles med det andet, men der foregaar først en Omregning gennem et andet Lands Mønt, og ved Hjælp af denne Omregning er man i Stand til at konstatere, hvad det paagældende Vareparti — baade det, der gaar den ene Vej, og det, der gaar den anden Vej — er vurret til i denne Mønt, og er i Stand til at sammenligne med Prisen paa Varen andre Steder. Men selv om man ikke gaar over Mønten, er man klar over, at man undertiden kan faa mere, undertiden mindre Varer i Bytte end det, der i nogle Tilfælde kan foreligge. Hvis jeg tænker mig, at man vil udføre en vis Smørmængde til et Land — lad os kalde det X, og at jeg i X-Landet kan faa 3 000 kg Æbler for dette Smørparti, men jeg ved, at i et Land Y kan jeg faa 4 000 kg Æbler for den Pris, som dette Smørparti repræsenterer, men jeg kan bare ikke komme til at vareudveksle med Landet Y, for det vil ikke tage Smørret, saa er det givet, at jeg har givet 33 $\frac{1}{3}$ pCt. for meget for Æblerne for at kunne faa dem fra det Land, hvor jeg kunde blive af med Smørret. Der er altsaa ikke Tvivl om, at Forholdet kan komme til at ligge saaledes. Jeg har ikke dermed sagt, at jeg fraraader den paagældende Vareudveksling paa et saadant Grundlag, men jeg ønsker blot, at vi skal være ganske klar over, hvordan vi skal stille Tingene op. Det ærede Medlem hævder stadig, at i det Øjeblik de Varer, som kommer her til Landet ved en Vareudveksling, skal fordeles paa flere Importører, saa faar Producenten af den Vare her fra Landet, med hvilken Vareudvekslingen sker, en lavere Pris. Jeg kan stadig ikke se, hvad i al Verden dette vedkommer den